

Katowice, 10 marca 2025
WOOS.4235.4.2017.AM.86

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 oraz art. 77 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r., poz. 572) – dalej Kpa, w nawiązaniu do art. 71 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r., poz. 1112 ze zm.) – dalej ustawy ooś,

odmawiam

określenia PGG S.A., Oddział KWK Piast Ziemowit, z siedzibą w Bieruniu przy ul. Granitowej 16

środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia pn.:
„Wydobywanie węgla kamiennego ze złoża „Imielin Północ””.

Uzasadnienie

Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: Wydobywanie węgla kamiennego ze złoża „Imielin Północ” zostało wszczęte w dniu 5.05.2017 r. na wniosek Polskiej Grupy Górniczej Sp. z o.o. (przekształconej w S.A.) Oddział KWK Piast – Ziemowit z 28.04.2017 r.

Przedsięwzięcie polega na eksploatacji węgla kamiennego z trzech pokładów w warstwach łaziskich tj. 206/1, 207/2 i 209/2 ze złoża „Imielin Północ”, systemem ścianowym z zawalem stropu, w granicach projektowanego obszaru górniczego „Imielin II” administracyjnie zlokalizowanym w granicach miasta Imielin, Jaworzno i Mysłowice w województwie śląskim. Z uwagi na swój zakres zostało zakwalifikowane zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 27 b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 71) do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w art. 71 ust. 2 pkt 1 ustawy oos, dla których obligatoryjne jest sporządzenie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 j) ustawy ooś regionalny dyrektor ochrony środowiska jest organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięć polegających na poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin lub na wydobywaniu kopalin ze złóż, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze, prowadzonych na podstawie koncesji. Wobec położenia planowanego zamierzenia na terenie województwa śląskiego, właściwym organem jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach (dalej RDOŚ).

Po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, obejmującej analizę raportu, udział społeczeństwa oraz uzyskanie wymaganych opinii i uzgodnień (uzgodnienie Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach z 30.03.2018 r., znak GL.RZŚ.436.27.2018.AP), RDOŚ decyzją z 1.10.2018 r., znak

WOOŚ.4235.4.2017.AM.66, określi środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia pn.: Wydobywanie węgla kamiennego ze złoża „Imielin Północ”.

Decyzja ta, w związku ze złożonymi odwołaniami, została uchylona przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (dalej GDOŚ) 5.11.2020 r., znak DOOŚ-WDŚ/ZOO.420.145.2018.KN.235 i sprawa została przekazana do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

W przedmiotowej sprawie zastosowanie mają przepisy obowiązujące przed 24.09.2019 r., w tym art. 4 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r., poz. 1712). Fakt ten ma istotne znaczenie, jeśli chodzi o rodzaj wymaganych załączników składanych do wniosku, ramy analizy zgodności planowanego przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz określenie przez organ kręgu stron postępowania zgodnie z przepisami ustawy ooś na dzień wydania decyzji.

Organy administracji publicznej obowiązane są do stosowania przepisów prawa obowiązujących w dacie podejmowania określonej czynności, np. wydania decyzji czy skierowania do strony wezwania. Powyższe wynika z zasady praworządności, ustanowionej w art. 6 Kpa. Organ obowiązany jest do uwzględnienia zmiany stanu prawnego, jaka nastąpiła w toku postępowania, o ile przepisy przejściowe nie nakazują orzekania w oparciu o przepisy dotychczasowe.

Liczba stron przedmiotowego postępowania wynosi powyżej 20, zatem o wszystkich czynnościach organu były one zawiadamiane za pomocą obwieszczeń (na tablicy ogłoszeń w Biuletynie Informacji Publicznej RDOŚ oraz gmin, na terenie których przedsięwzięcie będzie realizowane i na które będzie oddziaływać).

Uzasadnienie decyzji GDOŚ zawiera wytyczne, w jakim zakresie materiał dowodowy powinien zostać uzupełniony. Organ II instancji wskazał m.in. na konieczność ponownego wyznaczenia terenu i zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia w ujęciu szerszym – obejmującym teren gminy Łęczyny z uwagi istniejącą infrastrukturę m. in. KWK „Piast Ziemowit” oraz Szyb W-II oraz wskazał na konieczność uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w zakresie oddziaływania na jednolite części wód, oddziaływania na obszar Natura 2000 Stawy w Brzeszczach oraz analizy wariantowej przedsięwzięcia w świetle przepisów art. 66 ust. 1 pkt 5, 6, 6a i 7 ustawy ooś.

Przystępując ponownie do przeprowadzenia postępowania zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (po otrzymaniu akt sprawy 2.11.2021 r.) RDOŚ pismem z 14.12.2021 r., znak WOOŚ.4235.4.2017.AM.70 wezwał inwestora do uzupełnienia załączników, czyniących zadość wymogom formalnym wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w rozumieniu art. 74 ust. 1 ustawy ooś, o:

- 1) mapę w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wraz z zapisem mapy w formie elektronicznej, w szerszym rozumieniu, wynikającym z uzasadnienia decyzji Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska zn.: DOOŚ WDŚ/ZOO.420.145.2018.KN.235 z 5 listopada 2020 r.,
- 2) mapę sytuacyjno-wysokościową sporządzoną w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wniosek, oraz obejmującą obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, w szerszym rozumieniu jw.,

- 3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku wraz z graficznym przedstawieniem pokrycia terenu obowiązującymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego z uwzględnieniem szerzej rozumianej lokalizacji i zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia jw.

Jednocześnie w wezwaniu z 14.12.2021 r. tut. organ wyjaśnił, że wezwanie dotyczące konieczności uzupełnienia raportu o oddziaływaniu na środowisko zostanie skierowane do inwestora po uzupełnieniu i przeanalizowaniu powyższych kwestii. W związku z czym raport nie podlegał ponownej analizie i uzupełnieniu na tym etapie postępowania. Należy zaznaczyć, że braki merytoryczne raportu zostały wskazane w uzasadnieniu decyzji GDOŚ z 5.11.2020 r., której treść znana była inwestorowi.

Jak wskazał organ II instancji, zasięg oddziaływania przedsięwzięcia nie jest tożsamy z terenem górniczym. Jest pojęciem szerszym, które w przypadku tego rodzaju przedsięwzięć, oprócz terenów objętych szkodliwym wpływem robót górniczych obejmuje także inne rodzaje wpływu na otoczenie, niezwiązane z odkształceniami górotworu jak emisje gazów i pyłów do powietrza, a także oddziaływanie akustyczne generowane przez instalacje i budynki zakładu górniczego. Projektowana eksploatacja może wpływać np. na warunki przepływu w ciekach czy emisje substancji do wód powierzchniowych również poza granicami terenu górniczego. W związku z powyższym określając zakres przedsięwzięcia, miejsce jego realizacji oraz zasięg oddziaływania należało uwzględnić także wykorzystywaną infrastrukturę - KWK „Piaś Ziemowit” zlokalizowaną w Łędzinach oraz Szyb W-II, które będą źródłem oddziaływania na poszczególne elementy środowiska.

Ponadto, z zebranego materiału dowodowego wynikało, że w ramach przedsięwzięcia planowana jest realizacja dodatkowych wyrobisk górniczych wraz z ich wylotami na powierzchni terenu (upadowa Ziemowit i upadowa Kosztowy). Lokalizacja tych obiektów będzie stanowić przewidywany teren, na którym realizowane będzie przedsięwzięcie. Należało zatem uwzględnić te obiekty przy ustalaniu granic terenu i zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia, wskazać ich lokalizację, w szczególności wylotów tych wyrobisk na powierzchni terenu oraz zweryfikować zasięg oddziaływania akustycznego, emisji gazów i pyłów do powietrza, a także zasięgu oddziaływania zrzutu wód dołowych do cieków powierzchniowych.

Dla przedsięwzięć wymagających koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż (art. 72 ust. 1 pkt 4 ustawy o oś) ustawodawca zgodnie z art. 74 ust. 1 pkt 4 ustawy o oś wymaga przedłożenia mapy sytuacyjno-wysokościowej, sporządzonej w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wniosek, i obejmującej obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie. Oznacza to, że inwestor w przypadku takich przedsięwzięć już na etapie składania wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach musi określić w sposób szczegółowy granice terytorialne planowanej inwestycji oraz obszar, na który będzie ona oddziaływać.

Każda zmiana granic przedmiotowego przedsięwzięcia wymaga poinformowania stron, co stanowi realizację gwarancji procesowych stron wynikających z zasady praworządności (art. 6 Kpa), zasady prawdy obiektywnej (art. 7 Kpa), zasady pogłębiania zaufania obywateli do organów Państwa (art. 8 Kpa). Wskazane w wezwaniu RDOŚ z 14.12.2021 r. załączniki są o tyle istotne, że z jednej strony ilustrują lokalizację planowanego przedsięwzięcia i zasięg jego oddziaływania, z drugiej zaś stanowią podstawę do wyznaczenia stron przedmiotowego postępowania. Zawarte w nich informacje przestrzenne muszą więc być jak najbardziej

precyzyjne i aktualne. Zmiana granic terenu realizacji przedsięwzięcia oraz zasięgu jego oddziaływania ma wpływ na katalog stron postępowania. Jak wynika z orzecznictwa (wyrok WSA w Szczecinie z 5.04.2018 r., II SA/Sz 169/18) dla ustalenia stron postępowania w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, innych niż wnioskodawca, konieczne jest prawidłowe ustalenie terenu objętego oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Podstawowym kryterium decydującym o uznaniu za stronę postępowania właściciela nieruchomości zlokalizowanej w pobliżu planowanej inwestycji jest stwierdzenie, że na ową nieruchomość rozciąga się oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia (wyrok WSA w Poznaniu z 6.12.2018 r. IV SA/Po 855/18).

Zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Brak czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym oznacza wadę tego postępowania, która wiąże się z koniecznością powtórzenia czynności dowodowych. Biorąc powyższe pod uwagę, dopiero na podstawie zaktualizowanych załączników mapowych przedstawiających teren realizacji przedsięwzięcia oraz obszar jego oddziaływania RDOŚ mógłby ponownie określić krąg stron postępowania i zapewnić wszystkim stronom udział w postępowaniu i ich skuteczne zawiadomienie o prowadzonym przez tut. organ postępowaniu na podstawie przepisów Kpa. Organ administracyjny, przystępując do postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, powinien prawidłowo ustalić w pierwszej kolejności, iż poza wnioskodawcą stroną postępowania mogą być podmioty, którym przysługują prawa rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia. Brak powyższych załączników mapowych uniemożliwił z punktu formalnego ponowne rozpoczęcie biegu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

RDOŚ w piśmie z 14.12.2021 r. wezwał inwestora również do przedłożenia wypisów i wyrysów z miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w tym dla terenów, które zostały objęte ponownie wyznaczonymi granicami terenu przedsięwzięcia i zasięgu jego oddziaływania, z uwagi na długotrwałość postępowania – na dzień sporządzenia wezwania 3 lata, a obecnie prawie 8 lat od dnia złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia. W ww. wezwaniu doprecyzowano również, że inwestor powinien przedstawić tut. organowi obowiązujące wypisy i wyrisy z miejscowych planów również, jeśli w dniu złożenia wniosku one nie obowiązywały lub przedstawić potwierdzenie co do aktualności uchwał złożonych przy wniosku o wydanie decyzji.

Przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy dokonuje analizy lokalizacji przedsięwzięcia pod kątem zapisów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego – w przypadku przedsięwzięcia polegającego na wydobywaniu węgla kamiennego ze złoża „Imielin Północ” w oparciu o brzmienie art. 80 ust. 3 ustawy ośś nadane w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 15 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2018 r., poz. 1563) w nawiązaniu do art. 23 ust. 3 tej ustawy. W uzasadnieniu decyzji 5.11.2020 r. GDOŚ wskazał na konieczność ponownej analizy przez organ I instancji przewidywanego zasięgu i intensywności deformacji powierzchni terenu w kontekście lokalizacji względem obszarów, których przeznaczenie (w szczególności mieszkaniowe i usługowe) zostało określone w obowiązujących planach miejscowych. Analogicznie do orzecznictwa (np. wyrok WSA w Krakowie z 4.12.2019 r. II SA/Kr 1263/19), w przypadku przedmiotowego przedsięwzięcia,

niezbędnym warunkiem wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest spełnienie przesłanki nienaruszania zamierzoną działalnością przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony oraz w odrębnych przepisach. Brak powyższych dokumentów uniemożliwia przeprowadzenie analizy lokalizacji planowanego zamierzenia w odniesieniu do ustaleń planów miejscowych, a tym samym dalsze procedowanie wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zgodnie z przepisami ustawy ooś. Analiza taka powinna być przeprowadzona na wstępnym etapie postępowania, przed przystąpieniem do dalszych analiz w szerszym zakresie obejmujących badanie wpływu planowanego zamierzenia na środowisko.

Wobec braków w dokumentacji, w szczególności braku załączników mapowych obrazujących lokalizację i zasięg oddziaływania planowanej inwestycji, RDOŚ nie przeprowadził oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w rozumieniu art. 3 ust. 8 ustawy ooś w toku ponownego rozpatrywania sprawy.

W wyniku złożonego 18.10.2024 r. przez Stowarzyszenie Zielony Imielin ponaglenia, w związku z niezłatwieniem sprawy dot. wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia przez tut. organ, GDOŚ postanowieniem z 2.01.2025 r. znak: DOOŚ-WDŚI.420.33.2024.KH wskazał m.in., że RDOŚ dopuścił się bezczynności w prowadzonym postępowaniu, przy czym nie miała ona miejsca z rażącym naruszeniem prawa oraz zobowiązał tutejszy organ do załatwienia przedmiotowej sprawy w terminie 60 dni od dnia otrzymania postanowienia.

RDOŚ działając na podstawie art. 10 § 1, art. 36 oraz art. 79a § 2 Kpa zawiadomił (zawiadomienie z 10.01.2025, znak: WOOŚ.4235.4.2017.AM.79) strony postępowania o zakończeniu gromadzenia materiału dowodowego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia oraz o możliwości zapoznania się i wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, a także poinformował, że po przeanalizowaniu zebranego materiału dowodowego stwierdził, że na jego podstawie nie może określić środowiskowych uwarunkowań dla ww. przedsięwzięcia, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony. W zawiadomieniu wskazano również, że strona może przedłożyć dodatkowe dowody, które pozwolą organowi na przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz wyznaczono termin wydania decyzji.

Wnioskiem z 16.01.2025 r. inwestor reprezentowany przez pełnomocników zwrócił się o zawieszenie postępowania w oparciu o art. 98 § 1 Kpa.

Przepisy prawa materialnego - ustawy z dnia 3 października 2008 r.

o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stanowią przepisy szczególne, w stosunku do ogólnych uregulowań prawnych ustawy Kodeks postępowania administracyjnego. Zgodnie z art. 86d ustawy ooś:

- 1) organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia zawiesza postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli nie zagraża to interesowi społecznemu (art. 86 d ust. 1),
- 2) przepisów art. 98 i art. 105 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się (art. 86 d ust. 3).

Po przeanalizowaniu treści wniosku, a także obowiązujących przepisów prawa RDOŚ, biorąc pod uwagę także długotrwały brak uzupełnienia materiału dowodowego przez inwestora,

postanowieniem z 14.02.2025 r., znak WOOŚ.4235.4.2017.AM.82/JŻ odmówił zawieszenia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: Wydobywanie węgla kamiennego ze złoża „Imielin Północ”. O powyższym strony poinformowano obwieszczeniem z 14.02.2025 r.

W toku postępowania, do dnia wydania niniejszej decyzji inwestor nie przedłożył żadnych dodatkowych dowodów w sprawie, ograniczając się do przedłużania terminu uzupełnienia wniosku. W sytuacji, kiedy pomimo wezwania do uzupełnienia załączników niezbędnych do złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, inwestor nie przedkłada potrzebnych materiałów organ prowadzący postępowanie powinien rozpatrzyć sprawę na podstawie dotychczas zgromadzonego materiału dowodowego i wydać rozstrzygnięcie kończące postępowanie. Przedłużanie przez inwestora daty przedłożenia wymaganego przez RDOŚ uzupełnienia dokumentacji nie tylko znacząco wydłużyło czas trwania postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, ale także w konsekwencji skutkowało dezaktualizacją zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego (wniosek wraz z załącznikami został złożony w maju 2017 r.).

Zgodnie z art. 71 ust. 1 ustawy ooś decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Celem oceny oddziaływania na środowisko jest określenie możliwych negatywnych skutków dla środowiska związanych z realizacją planowanego przedsięwzięcia oraz wymagań, jakie powinny być spełnione, by zminimalizować skutki negatywnego wpływu na środowisko czynników dla niego szkodliwych. Ocena oddziaływania na środowisko to szczególna procedura mająca na celu ocenę skutków realizacji danego przedsięwzięcia na środowisko i jego elementy, decydująca o możliwości realizacji przedsięwzięcia (wyrok NSA z 10.03.2017 r., II OSK 1725/15). Postępowanie w sprawie wydania decyzji środowiskowej z przeprowadzeniem oceny oddziaływania na środowisko jest postępowaniem złożonym, wieloetapowym, wymagającym aktywności zarówno samego podmiotu planującego realizację przedsięwzięcia, jak i lokalnej społeczności. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest dla inwestora co do zasady jednym z pierwszych etapów przygotowania inwestycji i odgrywa bardzo istotną rolę, wpływa bowiem nie tylko na uwarunkowania w zakresie jej lokalizacji czy charakterystyki, ale przede wszystkim przesądza o samej możliwości jej realizacji.

W orzecznictwie sądowym przyjmuje się (np. wyrok WSA w Poznaniu z 7.06.2017 r., IV SA/Po 121/17), że co do zasady organ może odmówić wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w następujących przypadkach:

- 1) niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony (art. 80 ust. 2 ustawy ooś) - w przypadku przedsięwzięcia polegającego na wydobywaniu węgla kamiennego ze złoża „Imielin Północ” kryterium lokalizacji stanowi „nienaruszenie zamierzoną działalnością przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, oraz w odrębnych przepisach”,
- 2) odmowy uzgodnienia warunków realizacji przez organ uzgadniający (art. 77 ust. 1 ustawy ooś), co wynika z wiążącego charakteru uzgodnienia,
- 3) braku zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w wariantie innym niż proponowany, jeżeli z oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w innym wariantie (art. 81 ust. 1 ustawy ooś), albo możliwość znaczącego oddziaływania na obszar Natura 2000 (art. 81 ust. 2 ustawy ooś) lub nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania

wodami dorzecza (art. 81 ust. 3 ustawy ooś),

- 4) negatywnego oddziaływania na środowisko, niemożliwego do zlikwidowania czy zminimalizowania do poziomu dopuszczalnych emisji.

Jednakże należy mieć na uwadze, że organ właściwy do wydania decyzji musi dysponować materiałem dowodowym umożliwiającym określenie środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia. Nie jest możliwe ustalenie warunków realizacji dla przedsięwzięcia o niedookreślonym zakresie czy lokalizacji. Oczwistym jest bowiem, że bez kluczowych informacji organ prowadzący postępowanie w sprawie wydania decyzji oraz organy opiniujące nie mają możliwości określenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia. Organ ma prawo i zarazem obowiązek dokonać oceny zebranego w postępowaniu materiału dowodowego.

Zgodnie z art. 77 § 1 Kpa organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy.

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest decyzją uznaniową. Oznacza to, iż organ właściwy do wydania tej decyzji powinien przeprowadzić postępowanie przewidziane przepisami prawa, w tym wypadku przede wszystkim ustawy ooś i jest zobligowany wydać tę decyzję, jeżeli inwestor spełni wymagania określone przepisami ustawy. Przestanki wydania decyzji o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia, muszą wynikać z konkretnie wskazanych uregulowań prawnych i faktycznych (wyrok WSA w Poznaniu z 15.02.2017 r., IV SA/Po 894/16).

Po upływie terminu na wypowiedzenie się co do zebranych materiałów określonym w zawiadomieniu RDOŚ z 10.01.2025, znak: WOOŚ.4235.4.2017.AM.79, tut. organ ponownie przeanalizował zgromadzony materiał dowodowy. We wskazanym terminie nie zostały złożone żadne uwagi i wnioski. Inwestor nie przedłożył nowych dowodów pozwalających organowi na wydanie decyzji zgodnej z żądaniem strony.

Wobec powyższego RDOŚ stwierdził, że na podstawie zabranego materiału dowodowego nie może określić środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na wydobywaniu węgla kamiennego ze złoża „Imielin Północ”.

Biorąc pod uwagę powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji (art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa).

Przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję, nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 127a § 1 Kpa). Z dniem doręczenia Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art. 127a § 2 Kpa). Skutkiem zrzeczenia się odwołania jest niemożność zaskarżenia decyzji do organu odwoławczego i wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

Decyzja podlega wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania, jeżeli jest zgodna z żądaniem wszystkich stron lub jeżeli wszystkie strony zrzekły się prawa

do wniesienia odwołania (art. 130 § 4 Kpa).

Zgodnie z art. 57 § 5 pkt 2 Kpa w przypadku wnoszenia odwołania w drodze przesyłki pocztowej czynność ta będzie skuteczna poprzez jej nadanie wyłącznie w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (tj. w placówce Poczty Polskiej S.A.) albo placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej albo państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Nadanie pisma w placówce innego operatora będzie skuteczne o ile zostanie ono doręczone przed upływem terminu na jego złożenie.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach
dr Mirosława Mierczyk – Sawicka
/podpisano elektronicznie/

Otrzymuje:

1. Pełnomocnik PGG S.A.
Oddział KWK Piast Ziemowit
43-155 Bieruń, ul. Granitowa 16
2. Strony postępowania – obwieszczeniem zgodnie z art. 49 Kpa
3. WOOS aa

Dokonano opłaty skarbowej zgodnie z ustawą z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 2111).

gł. specjalista Agnieszka Skupin